

پرنده آبی

حادثه یاسوج واندوه دوباره

● امسال همه سوانح را تیک زدیم؛ سوانح دریایی، سوانح جاده‌ای و سوانح هوایی. ما شانس‌ی زنده‌ایم. ما این مرحله را رد کردیم و به مرحله بعد رسیدیم. «آسمان بار امانت نتوانست کشید». تنها بخشی از واکنش‌هایی بود که کاربران درباره حادثه هوایمای آسمان که از تهران به مقصد یاسوج پرواز کرده بود، در شبکه‌های اجتماعی منتشر کردند. اما این‌بار ماجرا شکل بدتری به خود گرفته بود. درواقع مدیریت خبر که برعهده روابط‌عمومی شرکت آسمان بود، به‌درستی انجام نگرفت. از زمانی که اعلام شد هوایمما از صفحه رادار محو شده است تا زمانی که اعلام شد تمام سرزنییان آن درگذشته‌اند، مدت زیادی نگذشت. مسئولان؛ از رئیس‌جمهور تا وزیر بهداشت این سانحه را تسلیت گفتند و دستور پیگیری دادند. کمیته بحران هم که تشکیل شد، اعلام شد به دلیل برف و باران در منطقه تلاش‌ها برای یافتن لاشه به‌سختی انجام شد. قرار شد بالگرد اورژانس برای کمک عازم شود. از طرفی به دلیل مشخص‌نبودن محل دقیق سقوط هوایمما و نیز وسعت منطقه، امکان گشت‌زنی هوایی وجود نداشت. هرچند افراد محلی کمک‌های خوبی کردند، اما تا چندساعت بعد هنوز نتوانسته بودند شیء یا بخشی از هوایمما را پیدا کنند. حتی به دلیل مشکل باد، مه و برف و باران امکان نشستن بالگرد نبود.اما آن چیزی که ماجرا را به سمت‌وسوی دیگر برد، عدم تأیید مرگ مسافران از سوی روابط‌عمومی شرکت آسمان بود. حتی برخی شایعه‌ها از نشستن هوایمما در شهری دیگر هم منتشر شد، به‌طوری‌که تردید و دودلی در بین خانواده‌های مسافران و افکار عمومی شکل گرفت. برخی سابقه خبرها نیز درباره حوادثی بود که پیش‌تر برای همین مسیر و خلبانش، حجت‌الله فولاد، رخ داده بود. اما تا چندین ساعت بعد از این حادثه به دلیل ابرهای ضخیم موجود در هوای سمیرم امکان پرواز بالگرد نبود. این هوایمما پنجم بهمن هم دچار مشکل شده بود، اما این هوایمما هفت سال زمین‌گیر بوده است و چندی پیش روابط‌عمومی آسمان در صفحه اینستاگرامش خبر پرواز دوباره آن را منتشر کرده بود، درحالی‌که در شبکه‌های اجتماعی به‌عنوان شایعه اعلام شده بود هوایممای آسمان این خبر را از صفحه اینستاگرامش حذف کرده. در این حادثه دردناک چندین متخصص و استاد دانشگاه، فعال محیط‌زیست و... نیز کشته شده‌اند. جزئیات غم‌انگیز، مدام درباره این حادثه منتشر می‌شد، درحالی‌که روابط‌عمومی این شرکت خبر کشته‌شدن را تا ساعت‌ها تأیید نمی‌کرد.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

دوشنبه ۳۰ بهمن ۱۳۹۶ = ۲۰ جمادی‌الثانی ۱۴۳۹ = ۱۹ فوریه ۲۰۱۸ = سال پانزدهم = شماره ۳۰۹۰ = ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۲:۰۸ • اذان مغرب ۱۸:۰۸ • اذان صبح فردا ۵:۲۲ • طلوع آفتاب ۶:۴۶

روزنامه‌فرو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

سهیل محمدی

در غم رفتگان سانحه هوایی...

معمولی

امسال سررسید! نخرید!!!

www. **AZADEH** co .com

سررسید آزادی

نگاهی متفاوت ...

سررسید هوشمند

۶-۸۸۸۰۳۹۲۴۴ دفتر فروش

۸-۳۳۹۹۵۶۹۷۰ فروشگاه مرکزی

azadehco

آکادمی

رسانه جمعی، رسانه فردی

بگویم نقش بسیار مهم‌تر رسانه‌های اجتماعی نه‌تنها به‌عنوان یک رسانه خبررسان، بلکه به‌عنوان یک رسانه «مدل» است؛ رسانه مدلی که خواه‌ناخواه الگوی رفتاری رسانه‌های فردی خواهد بود. این موضوع برای هر رسانه اجتماعی‌ای صادق است و از این پس گویا تمام رسانه‌های اجتماعی سوای هر مسئولیت دیگری باید نقش خود به‌عنوان یک مدل را هم در یاد داشته باشند. اما این نقش برای رسانه ملی و سراسری ما که سیاست و رفتار یکسانی را در شبکه‌های مختلف تصویری و صوتی و اینترنتی‌اش اعمال می‌کند، ابعاد بسیار بسیار بزرگ‌تری پیدا می‌کند. با این ترتیب حالا می‌توان ادعا کرد کامنت‌ها و مطالبی که نمونه‌هایی از آن را در بالا برشمردم، در کنار عوامل دیگر تا حدودی بازتاب رفتار آن رسانه‌ای سراسری است که سال‌هاست نگاه خاص و یک‌سویه‌ای را در کشور ترویج می‌کند و از هر آبی هر کراهی خواست می‌گیرد، راستی از ما نیست که بر ماست؟

گر هست که قطعا هست، پس در یاد داشته باشیم که رفتاری را که سال‌هاست از جانب رسانه سراسری خود تقبیح کرده‌ایم، در پیش بگیریم و به‌ویژه به‌عنوان یک «فرد» و در رسانه «فرد» ی هیچ‌گاه حرمت هیچ «فرد»ی را با هر اختلاف سیاسی که بسا او داریم، نشکیم و آن را در جایگاه نقد سیستم‌ها قرار ندهیم. از آن مهم‌تر اگر نقشی در یک رسانه اجتماعی بازی می‌کنیم، باید بدانیم با پیش‌گرفتن شیوه‌ای یک‌سویه و به‌شدت کلیشه‌ای در نگاه به مسائل، از یک سو مدلی از تبدیل یک رفتار غیراخلاقی به رفتار عرفی قیاحت‌ریخته ایجاد کرده‌ایم و از سوی دیگر تضادی آفریده‌ایم که متأسفانه ممکن است باعث برانگیختن واکنشی به همان شیوه شود.

هرکس با الفبای مقاله‌نویسی پزشکی آشنا باشد، می‌داند که هر مقاله‌ای با تعداد نویسندگان بیشتر اعتبار بیشتری دارد و اشتراک در تهیه مقاله هم می‌تواند فقط یک نظردهی کلی یا نوعی همیاری عملی باشد که شاید به‌واسطه مسئولیت آن پزشک صاحب‌منصب امکان‌پذیر شده است. تکرار نام متخصصان مسئول در مقالات متعدد هم می‌تواند نشانه انتقافت آن مسئول به دانش و تحقیق و درعین‌حال افزایش اعتبار آن مقالات باشد.

تحصیل و کار فرزندان استادان و صاحب‌منصبان پزشکی در خارج از کشور هم نه‌تنها هیچ نکته منفی‌ای نیست، بلکه به جهت گسترش ارتباطات بین‌المللی (که بزرگ‌ترین نقیصه ما در کار پزشکی است) و توسعه میدان دید مسئولان، بسیار هم عالی است. آنچه قطعاً غیراخلاقی است، انتشار عکسی است که معلوم نیست به‌وسیله چه کسی و در چه حالی گرفته شده و چرا خود ما هم که در زندگی روزمره آداب اخلاق را رعایت می‌کنیم، با دیدن آن نه‌تنها آشفته نمی‌شویم و اعتراض نمی‌کنیم، بلکه خودمان هم آن را پخش می‌کنیم؟

بسیاری از ما با بسیاری از مطالب که هر روز قطع‌نظر از روایی اخلاقی آن می‌نویسیم یا آن را بازپخش می‌کنیم، در حال اعمال یک رفتار رسانه‌ای هستیم که به شکل اجتناب‌ناپذیری از انحصار دولت و سازمان‌های اجتماعی خارج شده و هرچه بیشتر و بیشتر فردی می‌شود. آداب رسانه‌ای ما مثل آداب معاشرت ما بیش از هر چیز دیگری به شرایط محیطی و رفتار رسانه‌ای اجتماعی مربوط می‌شود. بیهوده نیست که این رفتار به شکلی بسیار مشابه در میان بسیاری از ما با خصوصیات اخلاقی گوناگون تکرار می‌شود. آنچه در این یادداشت می‌خواهم

حرف درشت

عتیقه‌ها

پوریا عالمی

● ما ایرانی‌ها عتیقه‌دوستیم. نگاه کنید به مسئولان و مدیران، اغلب عتیقه. نگاه کنید به بافت شهری فرسوده، عتیقه. اتوبوس و مینی‌بوس‌های شهری؟ عتیقه. حتی می‌گویند اولین منشور حقوق بشر را ما داریم که مال کوروش بوده و به آن می‌نازند.... اما منشور حقوق‌بشرمان عتیقه محسوب می‌شود. آپ‌وهوا و جنگل و کوه هم عتیقه است و آن فقط یک خاطره در ذهن مردم مانده و باقیش خورده شده. اینکه می‌گویند ایرانی‌ها خیلی خونگرم هستند و رفیق و میهمان‌نواز و لوطی، این هم عتیقه است، چون الان ماها جای لوطی‌گری و فلان، همش داریم از هم سبقت می‌گیریم؛ توی رانندگی و تسوی زندگی و تسوی همه‌چی. حتی صداوسیمای ما هم عتیقه است و برنامه‌های قدیمی را دارد پخش می‌کند. سیاست‌مداران ما هم عتیقه هستند و هنوز امیدوارانه‌ترین شعارهایشان برگشت به گذشته است. به نظر ما همین که یک هوایمما صحیح و سالم بلند می‌شود و بعد می‌نشیند زمین و کسی کشته نمی‌شود باید تعجب کنیم. همین که آفتابه می‌خریم، دسته دارد باید تعجب کنیم. همین که یک مدیر و یک کارگر وقتشان را واقعا بگذارند برای کارکردن، باید تعجب کنیم.

اگر یکی قرارداد ببندد و جای بالاکشیدن پول واقعا پول را توی پروژه خرج کند باید تعجب کنیم. اگر یکی کوه و زمین و خانه و باغ را بالا نکشد باید تعجب کنیم. ما عتیقه‌ایم و در یک موزه خیلی بزرگ زندگی می‌کنیم. فقط هم تقصیر مسئولان عتیقه نیست که ما هم عتیقه‌ایم. ما می‌گوییم جای هر روز آهکشیدن که این‌قدر آدم در سقوط هوایمما، این‌قدر در زلزله، این‌قدر در ریزش ساختمان، این‌قدر در تصادف رانندگی، این‌قدر آلودگی هوا، این‌قدر در آفتاب مهتاب، این‌قدر در خطای پزشکی، این‌قدر در اتوبوس اردوی مدرسه، این‌قدر از ترس از صدای موتور هزار، این‌قدر از نفس‌کشیدن در تهران و خوزستان و سیستان‌وبلوچستان جان دادند، نگاه کنیم به خودمان. خود عتیقه‌مان. ببینیم حالا باید چه‌کار کنیم؟ باید مثل یک عتیقه دست بگذاریم روی دست و منتظر باشیم یک روز یک سیاست‌مدار یا مقام مسئول مثل قهرمان و زورو از راه برسد و باز در یک انتخابات قول بدهد همه‌چیز را یک‌شبه درست کند - که هم ما و هم او مطمئن هستیم درست‌پشو نیست - یا خودمان دست از عتیگگی برداریم. مسئولیت شهروندی و انسانی‌مان را بپذیریم. از خودمان شروع کنیم و عتیقه نباشیم و شروع به کار کنیم. شروع به زندگی. اگر خودمان خودمان را نسازیم می‌توانیم با هم بسازیم... وگرنه کسی با ما نخواهد ساخت و در بر همین پاشنه موزه خواهد گشت و باز تا ابد برای سقوط هوایمما و زلزله و آتش‌سوزی و چه و چه فقط برای هم گریه خواهیم کرد. همین. امروز، شاید مسئولیت ما از مسئولان ما بیشتر باشد. شما چه فکر می‌کنید؟

روز ۲۰ فوریه (۱ اسفند) در تقویم مناسبت‌های

سازمان ملل متحد «روز جهانی عدالت اجتماعی» نام گرفته است. همین مناسبت سبب شده است که در کشوری مانند سریلانکا در همن سه‌شنبه کمیته ویژه‌ای در سطح بالای مقامات دولتی و ملی در مورد مسیر آینده دولت اتحاد ملی و رسیدن به اجماعی در این مورد تصمیم بگیرد و از شهروندان مسئول خواسته شود برای ایجاد یک جامعه با قوانین و مناسبات عادلانه که دولت فعلی به آن متعهد بوده اما کمی پیشرفت در پیشبرد آن داشته است، مشارکت کنند. در واقع مسئله عدالت اجتماعی یکی از دلایل اصلی رای اعتراضی مردم علیه دو حزب اصلی حکومتی در انتخابات ۱۰ فوریه ۲۴۰ شورای محلی بود که به شرایط سیاسی جدید منجر شد.

در بیانیه‌ای که سازمان ملل متحد در مورد «روز جهانی عدالت اجتماعی» صادر کرده، آمده است که عدالت اجتماعی یک اصل اساسی برای همزیستی مسالمت‌آمیز و موفق در داخل کشورها و روابط میان کشورهاست.

در متن بیانیه سازمان ملل چنین آمده است: «ما وقتی به ترویج برابری جنسیتی یا حقوق بومیان و مهاجران می‌پردازیم، از اصول عدالت اجتماعی پشتیبانی می‌کنیم. وقتی موانع موجود از لحاظ جنسیت، سن، نژاد، قومیت، مذهب، فرهنگ یا معلولیت را برطرف می‌کنیم، در حال پیشبرد عدالت اجتماعی هستیم». از همین بیانیه می‌توانیم به تنوع و گستردگی مسائل موجود در این حوزه پی ببریم و اینکه بدون انجام اقدامات مؤثر، فوری و صادقانه برای حل این مشکلات نخواهیم توانست در کشورهای در حال توسعه مانند سریلانکا به صلح و عدالت پایدار برسیم.

پیگیری عدالت اجتماعی برای سازمان ملل متحد در کانون مأموریتی جهانی قرار دارد که این سازمان برای ترویج توسعه و احترام به شان و کرامت انسانی برای خود در نظر گرفته است. سازمان جهانی کار نیز «بیانیه عدالت اجتماعی» سازمان ملل را به عنوان یک شرط لازم برای «جهانی‌شدن عادلانه» برشمرده است. این بیانیه بر تضمین نتایج عادلانه برای همه از طریق

پیشخوان

«آینده روشن» سرمایه‌گذاری و کار آفرینی

به تئاتر و همچنین تجربیات این حوزه در ایران و جهان مورد بررسی قرار گرفته و بخش اقتصاد ورزش به مشکلات فوتبال با تلویزیون و سرمایه‌گذاری در بخش ورزش پرداخته شده است.

«آینده روشن» در ۱۶۰ صفحه رنگی و با قیمت پنج هزار تومان در ده‌های روزنامه‌فروشی و کتاب‌فروشی‌ها در دسترس است.

شصت‌وهفتمین شماره ماهنامه اجتماعی-اقتصادی «آینده روشن» منتشر شد. این مجله سرمایه‌گذاری و کارآفرینی که حامد شفیعی سردبیر و نگار جباری‌فر صاحب‌امتیاز و مدیرمسئولش است، در تازه‌ترین شماره به مطالبی مانند گفت‌وگو با چهره‌های کارآفرین، تأمین مالی در کسب‌وکار، استارت‌آپ‌ها و حمایت از کالاهای ایرانی پرداخته است. در بخش اقتصاد هنر، در گفت‌وگویی با دکتر قطب‌الدین صادقی در مورد لزوم حمایت مالی دولت از هنر نمایش و ضرورت یارانه‌دادن